

✧ Texty na tento týden – J 4:27–30,39–42; Mt 15:21–28; 2Te 1:1–4; Ř 15:7; Ef 4:32; 1Pt 3:15

✧ Základní verš

„A Pán, Kristus, budiž svatý ve vašich srdcích. Bud'te vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte, ale číňte to s tichostí a s uctivostí. Když jste vystaveni pomlouvám, zachovávejte si dobré svědomí, aby ti, kteří hanobí váš dobrý způsob života v Kristu, byli zahanbeni.“ (1Pt 3:15.16)

Čím více poznáváme Kristův život, tím více obdivujeme jeho ochotu přijímat každého člověka. Přestože vyslovil mnoho ostrých napomenutí na adresu náboženských představitelů, ochotně přijímal ty, kteří zápasili s hříchem a trápili se pocity viny a beznaděje. Jeho milost byla určena právě jim. Jeho milosrdenství bylo dostačující i pro nejhorší zločince. Hloubka Ježíšova odpuštění byla a je nekonečně hlubší než hloubka jejich hříchů. Jeho láska nezná žádné hranice.

Ježíš nikdy neprojevil ani trochu pýchy nebo nadřazenosti. V každém člověku viděl lidskou bytost stvořenou k Božímu obrazu. Vnímal symptomy hříchu v každém člověku a každého toužil zachránit. Nikdy nežil a ani nežije nikdo, koho by Ježíš nemiloval. Nikdo nepadl tak hluboko, že by na něj nemohla dosáhnout Kristova milost. Ježíš projevoval respekt každému, s kým se setkal, a ke každému se choval s náležitou úctou. Věřil lidem, a proto je dokázal získávat pro Boží království. V Ježíšově blízkosti se měnily životy lidí, protože o ně měl skutečný zájem. Dokázal lidi pozvednout a změnit je, protože viděl potenciál v každém člověku.

Tento týden se budeme hlouběji věnovat způsobu, jakým Ježíš přistupoval k lidem, a budeme zkoumat, jak můžeme tyto principy aplikovat v našem životě a také v naší službě.

✧ Týden ve zkratce:

- Otevření evangeliu
- Volit správný přístup
- Říkat pravdu s láskou
- Odpuštět a přijímat
- Jasně, ale laskavě
- Podněty k zamyšlení

NE 23. srpna – Otevření evangeliu

J 4:39-42 „³⁹Mnoho Samařanů z onoho města v něho uvěřilo pro slovo té ženy, která svědčila: „Všecko mi řekl, co jsem dělala.“ ⁴⁰Když k němu ti Samařané přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. I zůstal tam dva dny. ⁴¹A ještě mnohem víc jich uvěřilo pro jeho slovo. ⁴²Oné ženě pak říkali: „Ted' už věříme ne pro to, cos nám ty o něm řekla; sami jsme ho slyšeli a víme, že toto je opravdu Spasitel světa.““

J 4:3.4.27-30 „³Opuštil Judo a odešel opět do Galileje. ⁴Musel však projít Samařskem. ... ²⁷Vtom přišli jeho učedníci a divili se, že rozmlouvá s ženou. Nikdo však neřekl „nač se ptáš?“ nebo „proč s ní mluvíš?“ ²⁸Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: ²⁹„Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všecko, co jsem dělala. Není to snad Mesiáš?“ ³⁰Vyšli tedy z města a šli k němu.“

Sk 8:4.5.14 „⁴Ti, kteří se z Jeruzaléma rozprchli, začali kázat evangelium všude, kam přišli.

⁵Filip odešel do města Samarií a zvěštoval tam Krista. ... ¹⁴Když apoštolové v Jeruzalémě uslyšeli, že v Samařsku přijali Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana.“

PO 24. srpna – Volit správný přístup

Mt 15:22-28 „²²A hle, jedna kananejská žena z těch končin vyšla a volala: „Smiluj se nade mnou, Pane, Synu Davidův! Má dcera je zle posedlá.“²³Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a řekli: „Zbav se jí, vždyť za námi křičí!“²⁴On odpověděl: „Jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.“²⁵Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: „Pane, pomoz mi!“²⁶On jí odpověděl: „Nesluší se vzít chléb dětem a hodit jej psům.“²⁷A ona řekla: „Ovšem, Pane, jenže i psi se živí z drobtů, které spadnou ze stolu jejich pánů.“²⁸Tu jí Ježíš řekl: „Ženo, tvá víra je veliká; staň se ti tak, jak chceš.“ A od té hodiny byla její dcera zdráva.“

Mk 14:4-8 „⁴Někteří se hněvali: „Nač ta ztráta oleje? ⁵Mohl se prodat za víc než tři sta denárů a ty se mohly dát chudým.“ A osopili se na ni. ⁶Ježíš však řekl: „Nechte ji! Proč ji trápíte? Vykonala na mně dobrý skutek. ⁷Vždyť chudé máte stále kolem sebe, a kdykoli chcete, můžete jim činit dobře; mne však nemáte stále. ⁸Ona učinila, co měla; už napřed pomazala mé tělo k pohřbu.““

J 15:15 „Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.“

Mt 15:21-28 „²¹Ježíš odtud odešel až do okolí Týru a Sidónu. ²²A hle, jedna kananejská žena z těch končin vyšla a volala: „Smiluj se nade mnou, Pane, Synu Davidův! Má dcera je zle posedlá.“²³Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a řekli: „Zbav se jí, vždyť za námi křičí!“²⁴On odpověděl: „Jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.“²⁵Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: „Pane, pomoz mi!“²⁶On jí odpověděl: „Nesluší se vzít chléb dětem a hodit jej psům.“²⁷A ona řekla: „Ovšem, Pane, jenže i psi se živí z drobtů, které spadnou ze stolu jejich pánů.“²⁸Tu jí Ježíš řekl: „Ženo, tvá víra je veliká; staň se ti tak, jak chceš.“ A od té hodiny byla její dcera zdráva.“

Mk 14:9 „Amen, pravím vám, všude po celém světě, kde bude kázáno evangelium, bude se mluvit na její památku také o tom, co ona učinila.““

ÚT 25. srpna – Říkat pravdu s láskou

Ef 4:15 B21 „Místo toho máme mluvit pravdu v lásce a v každém ohledu růst v Krista, který je hlavou.“

2Te 1:1-4 „¹Pavel, Silvanus a Timoteus tesalonické církvi v Bohu, našem Otci, a v Pánu Ježíši Kristu. ²Milost vám a pokoj od Boha Otce a Pána Ježíše Krista. ³Musíme za vás, bratři, stále Bohu děkovat, jak se sluší, protože vaše víra mocně roste a vzájemná láska všech vás je stále větší. ⁴Proto jsme na vás hrdí v církvích Božích, neboť vaše víra je vytrvalá v každém pronásledování a útisku, které snášíte.“

Ef 4:15 „Budme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava.“

ST 26. srpna – Odpouštět a přijímat

Ř 15:7 „Proto přijímejte jeden druhého, tak jako Kristus k slávě Boží přijal vás.“

Ef 4:32 „Budte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil Vám.“

Ř 14:1 „Bratra ve víře slabšího přijímejte mezi sebe, ale nepřete se s ním o jeho názorech.“

Mt 18:4.5 „⁴Kdo se pokorí a bude jako toto dítě, ten je největší v království nebeském. ⁵A kdo přijme jediné takové dítě ve jménu mém, přijímá mne.“

Ř 5:6-10 „⁶Když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné. ⁷Sotva kdo je hotov podstoupit smrt za spravedlivého člověka, i když za takového by se snad někdo odvážil nasadit život. ⁸Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní. ⁹Tím spíše nyní, když jsme byli ospravedlněni prolitím jeho krve, budeme skrze něho zachráněni od Božího hněvu. ¹⁰Jestliže jsme my, Boží nepřátelé, byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, tím spíše nás smířené zachrání jeho život.“

ČT 27. srpna – Jasně, ale laskavě

1Pt 3:15 „A Pán, Kristus, buď svatý ve vašich srdcích. Budte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte.“

2Tm 4:2 „Hlásej slovo Boží, ať přijde vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování.“

Tt 3:4.5 „⁴Ale ukázala se dobrota a láska našeho Spasitele Boha: ⁵On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování; zachránil nás obmytím, jímž jsme se znovu zrodili k novému životu skrze Ducha svatého.“

J 14:6 „Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“

Sk 4:11.12 „¹¹Ježíš je ten kámen, který jste vy stavitelé odmítli, ale on se stal kamenem úhelným. ¹²V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“

PÁ 21. srpna – Podněty k zamyšlení

„Kristus je zdrojem pastýřské starostlivosti, rodičovské lásky a jedinečné milosti soucit něho pasitele. Uděluje svá požehnání v co nejpříjemnější podobě. Nespokojuje se s tím, že je jen oznámí, ale představuje je tak, aby po nich lidé toužili. Podobně mají bohatství slávy nepopsatelného Daru zvěstovat i jeho služebníci. Kristova podivuhodná láska si podmaní srdce i tam, kde by pouhé opakování věroučných výkladů k ničemu nevedlo. »Potěšte, potěšte můj lid,« praví váš Bůh. ‘, Vystup si na horu vysokou, Sijóne, který neseš radostnou zvěst, co nejvíc zesíl svůj hlas, Jeruzaléme, který neseš radostnou zvěst, zesíl jej, neboj se! Řekni judským městům: »Hle, váš Bůh!« ‘, Jak pastýř pase své stádo, beránky svou paží shromažďuje, v náručí je nosí.‘ (Iz 40,1.9.11)“ (DA 826; TV 527)

Otázky k rozhovoru

1. Je to smutné, ale někteří lidé se opravdu cítí lépe, když mohou poukazovat na chyby ostatních. Jak si můžeme být jisti, že neprojevujeme podobný postoj?

2. Představ si následující událost: Tvůj přítel se právě vrátí z pohřbu a řekne: „Jsem rád, že moje teta je již v nebi a dívá se na mě. Díky tomu nejsem tak smutný a cítím se lépe.“ Co bys mu na to řekl, když víš, že tvá slova by měla být pravdivá, laskavá, pokorná a vlídná? Stav mrtvých po smrti je sice důležitou otázkou, proč ale v tu chvíli není zřejmě ten nejlepší čas, abychom přáteli dali biblickou hodinu na toto téma?

3. „Uvažujte o následujícím citátu v souvislosti s vydáváním svědectví druhým: Vyhledávání zlých stránek na druhých se v těch, kdo je vyhledávají, vyvine ve zlo. Zaměstnáváme-li se nedostatky druhých, měníme se sami v obraz těchto nedostatků. Díváme-li se však na Ježíše, mluvíme-li o jeho lásce a o dokonalosti jeho povahy, měníme se v jeho obraz. Rozjímáním o vznešeném ideálu, který před nás postavil Ježíš, se povzneseme do čistého, svatého ovzduší, do Boží přítomnosti. Přebýváme-li v něm, vyzáruje z nás světlo, které ozáří každého, kdo s námi přijde do styku“ (MH 492; ŽNP 266)

